

Hebr. 12 1-2a – Klaar voor de start – Marathonzondag

- Lezing: Hebreeën 12:1-2

¹Nu wij door zo'n menigte geloofsgetuigen omringd zijn, moeten ook wij elke last van ons afwerpen, evenals de zonde waarin we steeds weer verstrikt raken, en vastberaden de wedstrijd lopen die voor ons ligt. ²Laten we daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof: met de vreugde voor ogen die voor Hem in het verschiet lag, heeft Hij het kruis verdragen en de schande ervan aanvaard, en heeft Hij zijn plaats ingenomen aan de rechterzijde van de troon van God.

Preek

Lieve mensen,

Vandaag is weer de Rotterdam Marathon. Ik vind dat altijd een prachtige dag. De sfeer in de stad, de saamhorigheid, de blijdschap en aanmoedigingen. Ik word daar blij van.

Niet omdat hardlopen mijn ding is. Integendeel. (verhaal vertellen van Andrew Poll). Ik word er wel blij van, omdat de marathon van Rotterdam iets laat zien van hoe geloven werkt. Onze tekst in Hebreeën zegt daar bijvoorbeeld iets over.

Ik heb deze preek als thema meegegeven: klaar voor de START. En ik wil stilstaan bij de vijf letters van het laatste woord.

Slide: Samen

Wat een enthousiasme van die presentator van TV Rijnmond. Lekker op z'n Rotterdams de start van vorig jaar. En prachtig hoe hij alle mensen weer verbindt. Het eerste woord van de preek is dan ook 'samen'.

We hebben het vaak over de groeiende kloof in de samenleving. Over **verwijdering** en tegenstellingen. Die afstand wordt vandaag in de stad teniet gedaan. Als is het misschien maar voor één dag. Vorig jaar was al of niet gevaccineerd zijn nog een issue. Maar het maakte voor de marathon niet uit. Iedereen mocht meedoen. En langs de kant, in de kroegen en op de pleinen was plaats voor iedereen.

En **iedereen is welkom om mee te doen**. Van bij algemeen bekende mensen als Arjen Robben, tot mensen als Nancy Ridderhof of Roel Willems. Ja, dat zegt jullie en mij niks, maar ook zij liepen mee. Van Abdi Nageeye tot Joanne van Drunen, de eerst geëindigde en de laatste. Iedereen kan meedoen of aanmoedigen. De hele stad is één.

En **supporters zijn van levensbelang**. Je hoort vaak verhalen over juist deze marathon, dat lopers gedragen worden door de aanmoedigingen. Zoveel mensen langs de kant. Soms voor een enkele loper. Maar ook en altijd voor alle lopers. Om ze vooruit te stuwten.

Nou, geloven is toch precies dat! Samen. Allerlei soorten mensen, van rijk tot arm, beroemd of berucht, jong en oud, van elke kleur, ieder gender. Allemaal onderweg, je snelheid maakt niet uit. Zelfs niet of je het volhoudt. Je neemt elkaar mee en kan niet zonder de ander.

Je kan ook niet zonder aanmoedigen onderweg. In Hebreeën zijn er allerlei marathonlopers van vroeger omschreven. Gelovigen die het parcours afgelegd hebben. Ik vind dat we veel kunnen leren van hoe dat opgeschreven is. Het is ook de menigte die ons omringt, nu wij de tijd van ons leven lopen.

Als Hebreeën 11 terugkijkt in de levens van mensen. Dan worden **alleen positieve dingen** benoemd. Al die mensen hebben ook van alles gedaan wat niet door de beugel kon. Maar daar wordt geen aandacht aan geschonken. Zo moeten we met elkaar omgaan. Bemoedigend, stimulerend en positief. Je gaat er echt samen voor. Supporters en lopers, competitieven en strompelaars. Aanmoedigen, meenemen, positief kijken. Voor elkaar zorgen en vooruit helpen. Dat kunnen we leren van de Hebreeënschrijver en van de marathon van vandaag.

Slide: Traditie

De marathon is natuurlijk een vreemde afstand. 42 kilometer en 195 meter. Dat moet wel een oude traditie zijn. Je zou toch veel efficiënter kunnen meten als het allemaal afgerond was. Maar nee.

Het is de afstand die heel lang geleden Phidippides aflegde. 490 voor Christus. Hij was een soldaat van Athene en had zojuist in de slag bij Marathon gevochten. En die slag was door de Atheners gewonnen. Hij rende terug naar de stad om de overwinning op de Perzen bekend te maken. Die afstand tussen Marathon en Athene is vandaag nog de afstand die je moet afleggen.

De marathon heeft zo iets mytisch en magisch. Dat is ook de aantrekkelijkheid voor heel veel lopers. Maar je vraagt je natuurlijk af en toe ook af: **waar ben ik mee bezig?** Dat lijkt me tenminste. Het helpt dan om te **leren van ervaren lopers**. Zij weten waar ze over praten en hebben het allemaal al eens meegemaakt.

Het leven in geloof is ook een vreemde afstand. Je weet van tevoren zelfs niet hoe ver en lang je moet. Maar leven heeft iets magisch. Is heel vaak aantrekkelijk en mooi. Soms vraag je je echter best wel eens af: wat doe ik er toe? Waar leidt mijn leven toe?

Besef dan dat je leeft in een lange traditie. Je kunt bouwen op en leren van lopers voor je. Tips en tricks van ervaringsdeskundigen. Daar hebben we de Bijbel voor. En getuigenissen van mensen die voor en rondom ons lopen en liepen. Zij geven door wat ze geleerd hebben. En daar kun jij je winst mee doen. Dat is traditie.

Slide: Adem

Voor deze letter had ik ook het woordje 'Afzien' kunnen kiezen. Want dat is het, afzien. Er zijn momenten dat je bijna niet meer verder kunt voor je gevoel. Jezus noemt het leven ook wel **kruisdragen**. En ook in onze tekst komt dat naar voren. Het is soms zwaar en moeilijk. Vandaar ook de oproep om alles wat in de weg zit en waar je last van hebt af te gooien. Als je gebukt gaat onder dingen loop je niet vrijuit. En dan hou je het niet vol.

Ik heb me laten vertellen dat je in een marathon op een gegeven moment je **tweede adem** moet vinden. Bij inzinkingen. Als het tegenzit. Ergens weer dat ritme te pakken krijgen. Je hartslag weer onder controle. Voldoende zuurstof naar je spieren. Je tweede adem.

Iedere gelovige komt wel op zo'n punt. Zelfs Jezus had dat. Als Hij aan het begin van zijn werk staat, dan wordt Hij **ondergedompeld** in water. Verfrissend. Symbool van nieuw leven. Van nieuw elan. En dan landt de Geest in de vorm van een duif op zijn hoofd. Geest, zo heb ik vorige week hier in de Waterpleinkerk nog verteld, is hetzelfde woord als adem. Jezus krijgt adem om het vol te houden.

En later, als onze Heer op de **Olijfberg** knielt en wil stoppen. Dan lezen we dat er een engel komt om hem te bemoedigen om verder te kunnen. Die loodzware laatste kilometers. Jezus krijgt een tweede adem.

Jij kunt dat ook nodig hebben. In je leven zijn er **momenten dat het moeilijk gaat**. Dat je er niet doorheen ziet. Dat je je geloof aan de kant wil gooien. Of langzaam kwijt raakt. Je mag bidden om een tweede adem. Dat je het vol mag houden. Jezus belooft meermalen in zijn leven, dat je die tweede adem dan ook zal vinden. Zijn Geest helpt je als het even niet meer gaat. Zelfs als bidden niet lukt, als contact met God lastig is: de Geest neemt het van je over en blaast je in de rug. (Romeinen 8)

Slide: Route

Voor de Marathon is een prachtig parcours door heel Rotterdam afgezet. Dat is de route die je moet lopen. Het is niet de bedoeling dat je meters afsnijdt. En je snijdt jezelf in de vingers als je een omweg zou nemen. Het is slim om hetzelfde parcours te lopen als de mannen en vrouwen voor jou. **Dezelfde route als de winnaar.**

In geloof ga je ook achter de eerste loper aan. Achter Jezus, die als eerste het parcours helemaal aflegde. Hij heeft als het ware de weg gebaand. Staat in onze tekst ook: Hij is de grondlegger en voltooiër van ons geloof. Hij is Overwinnaar. Finishte als eerste.

Het is dus **slim om Hem in het oog te houden**. Hoe liep Hij? Wat deed Hij om het vol te houden? Waar haalde Hij zijn kracht uit? Je wilt in zijn voetsporen treden.

En dan leer je dus met souplesse lopen. Wat Jezus heel sterk had: oog voor de mensen om zich heen. Niet blind voor eigen succes gaan. Dus dan kom je weer bij dat woordje 'samen'. De houding van Jezus is altijd bemoedigend. Zeker als je het niet volhoudt. Hij rent je niet hard voorbij, maar neemt je mee in zijn kielzog. Hij neemt lasten van je over, zodat jij lichter kunt lopen.

In zijn voetsporen gaan betekent: **in je houding op Hem lijken**. Zijn route is niet zozeer een uitgestippeld pad, maar meer de manier waarop je loopt. Hoe je je leven vorm geeft. Dus veel naar Hem kijken. Van Hem leren. Dan heb je de juiste route te pakken.

Slide: Topprestatie

Of je nu voorin finisht of helemaal achterin. Iedereen levert een topprestatie. Ik vind dat zelfs van de mensen die hem niet helemaal uitlopen. Echt respect voor het feit dat je er sowieso al aan begonnen bent. En al die trainingsarbeid geleverd hebt.

Daarom is het zo prachtig dat de laatste loper net zo wordt toegejuicht als de eerste. En misschien nog wel meer. Zo veel mensen langs dat parcours. Die je met je naam aanmoedigen, want die staat immers op je borstnummer.

Ik vind het een prachtige traditie hier in Rotterdam dat degene die als laatste finisht gehuldigd wordt door de winnaar. En door de burgemeester. Welkom. Je hebt het gehaald. Wat een topprestatie.

Zo wacht de eerste loper ook jou en mij op bij de finish. Je loopt de route van je leven. Je hebt tegenslagen gekend. Tweede adem gevonden. Aangemoedigd door zo veel mensen om je heen. Op sleeptouw genomen door andere lopers. Een slok water. Even wandelen. Kramp er uit. En ga zo maar door. Zo is het leven. En dan nadert de finish. Bij de eindstreep wacht de Heer je op. Hij noemt je bij je naam. Welkom. Fijn dat je er bent. We gaan uitrusten. En feestvieren. Met alle andere lopers. Totdat iedereen gefinisht is. En de nieuwe wereld aanbreekt.

Amen